

BUỚC VÀO SỰ YÊN NGHỈ

Kinh thánh: *Xuất 20:8-11, Hê-bơ-rơ 4:1-11*

Câu gốc: *Ma thi ơ 11:28* Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho các ngươi được yên nghỉ.

ĐIỀU RĂN THỨ 4: Hãy nhớ ngày nghỉ đặng làm nên ngày thánh

I. Ngày Sa-bát trong Cựu Ước: Ngày nghỉ, ngày thứ bảy

1. Mệnh lệnh của Chúa cho Y-sơ-ra-ên về ngày nghỉ (Sa bát = Yên nghỉ):

Xuất 20: 8-11, Hãy nhớ ngày nghỉ đặng làm nên ngày thánh. ⁹ Ngươi hãy làm hết công việc mình trong sáu ngày; ¹⁰ nhưng ngày thứ bảy là ngày nghỉ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi: trong ngày đó, ngươi, con trai, con gái tôi trai tở gái, súc vật của ngươi, hoặc khách ngoại bang ở trong nhà ngươi, đều chớ làm công việc chi hết;

- **Để dưỡng sức lại:** *Xuất 23:12* Luôn trong sáu ngày ngươi hãy làm công việc mình, nhưng qua ngày thứ bảy hãy nghỉ, hầu cho bò và lừa ngươi được nghỉ; cùng con trai của đầy tớ gái và người ngoại bang được dưỡng sức lại.
- **Để nhóm hiệp thánh:** *Xuất Ê- 12:16* Ngày thứ nhất, sẽ có một sự nhóm hiệp thánh; qua ngày thứ bảy các ngươi cũng sẽ có một sự nhóm hiệp thánh nữa. Trong mấy ngày đó chớ nên làm công việc chi, chỉ lo sắm đồ ăn cho mỗi người cần ăn mà thôi ⇒ *Họ nhóm ngày thứ nhứt và ngày thứ bảy*

2. Lời hứa của Chúa cho ngày nghỉ: *Xuất 20:11* vì trong sáu ngày Đức Giê-hô-va đã dựng nên trời, đất, biển, và muôn vật ở trong đó, qua ngày thứ bảy thì Ngài nghỉ: vậy nên Đức Giê-hô-va đã ban phước cho ngày nghỉ và làm nên ngày thánh. (theo *Sáng 2:2-3*, ² Ngày thứ bảy, Đức Chúa Trời làm xong các công việc Ngài đã làm, và ngày thứ bảy, Ngài nghỉ các công việc Ngài đã làm ³ Rồi, Ngài ban phước cho ngày thứ bảy, đặt là ngày thánh; vì trong ngày đó, Ngài nghỉ các công việc đã dựng nên và đã làm xong rồi.)

3. Chúa cung cấp lương thực gấp đôi để dân sự đủ đầy trong ngày nghỉ:

Xuất 16:29 Hãy suy nghĩ rằng Đức Giê-hô-va đã cho các ngươi ngày Sa-bát; vậy nên, đến ngày thứ sáu Ngài lại cho các ngươi lương thực đủ hai ngày. Trong ngày thứ bảy, mỗi người phải ở yên chỗ mình, chớ ai ra khỏi nhà.

(*Giê-hô-va Di-rê* ⇒ *Châm 8:17-21*, Ta yêu mến những người yêu mến Ta, Phàm ai tìm kiếm Ta sẽ gặp Ta. ¹⁸ Sự giàu có, sự tôn trọng, của cải bền lâu, và sự công bình, đều ở nơi Ta. ¹⁹ Bông trái Ta tốt hơn vàng, đến đổi hơn vàng ròng; Hoa lợi của Ta quý hơn bạc cao. ²⁰ Ta đi trong con đường công bình, giữa các lối ngay thẳng, ²¹ đặng làm cho kẻ yêu mến Ta hưởng được của cải thật, và làm cho đầy đầy các kho tàng của họ.)

4. Dân Y-sơ-ra-ên từ chối bước vào Đất hứa là nơi Chúa cho họ yên nghỉ:

Thi thiên 106:24-27, Tổ phụ chúng tôi khinh bỉ xứ tốt đẹp, không tin lời của Chúa, ²⁵ song nói lảm bảm trong trại mình, không nghe tiếng Đức Giê-hô-

va. ²⁶ Vì vậy, Ngài thề cùng chúng nó rằng: Sẽ làm chúng nó sa ngã trong đồng vắng, ²⁷ khiến dòng dõi họ sa ngã giữa muôn nước, và làm tản lạc họ trong các xứ. ⇒ (*Chỉ có dòng dõi của Giô suê và Ca lép được vào*)

- 5. Lời cảnh báo về sự mất yên nghỉ của họ:** *Phục 28:65-68* Trong các nước ấy, người không được an tịnh, bàn chân người không được nghỉ ngơi; nhưng tại đó Đức Giê-hô-va sẽ ban cho người một tấm lòng run sợ, mắt mờ yếu, và linh hồn hao mòn. ⁶⁶ Sự sống người vẫn không chắc trước mặt người; ngày và đêm người hằng sợ hãi, khó liệu bảo tồn sự sống mình. ⁶⁷ Bởi có sự kinh khủng đầy dẫy lòng người, và bị cảnh mắt người sẽ thấy, nên sớm mai người sẽ nói: Chớ chi được chiều tối rồi! Chiều tối người sẽ nói: Ước gì được sáng mai rồi! ⁶⁸ Đức Giê-hô-va sẽ khiến người đi tàu trở lại xứ Ê-díp-tô, bởi con đường mà trước Ta đã nói: Người không thấy nó nữa; ở đó, người sẽ đem bán mình cho kẻ thù nghịch làm nô và tì, nhưng không có ai mua!

II. Ngày Sa-bát trong Tân ước:

1. Chúa Jêsus là Chúa (Chủ) của ngày Sa bát (Yên nghỉ): *Ma-thi-ơ 12:8*

- **Ngài lập ngày Sa bát cho con người được yên nghỉ:** *Mác 2:27* Đoạn, Ngài lại phán: Vì loài người mà lập ngày Sa-bát, chớ chẳng phải vì ngày Sa-bát mà dựng nên loài người.
- **Ngài là Đấng ban cho chúng ta sự yên nghỉ:** *Ma-thi-ơ 11:28-30*, Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho các người được yên nghỉ. ²⁹ Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường; nên hãy gánh lấy ách của Ta, và học theo Ta; thì linh hồn các người sẽ được yên nghỉ. ³⁰ Vì ách Ta dễ chịu và gánh Ta nhẹ nhàng. ⇒ **Ngài gánh hết để chúng ta được yên nghỉ:** *Ê sai 53:4-8*, Thật Người đã mang sự đau ốm của chúng ta, đã gánh sự buồn bực của chúng ta; mà chúng ta lại tưởng rằng Người đã bị Đức Chúa Trời đánh và đập, và làm cho khôn khổ. ⁵ Nhưng Người đã vì **tội lỗi** chúng ta mà bị vết, vì sự **gian ác** chúng ta mà bị thương. Bởi sự **sửa phạt** Người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi Người chúng ta được lành bệnh. ⁶ Chúng ta thấy đều như chiên đi lạc, ai theo đường nầy; Đức Giê-hô-va đã làm cho tội lỗi của hết thảy chúng ta đều **chất trên** Người. ⁷ Người bị **hiếp đáp**, nhưng khi chịu sự khốn khổ chẳng hề mở miệng. Như chiên con bị dắt đến hàng làm thịt, như chiên câm ở trước mặt kẻ hót lông, người chẳng từng mở miệng. ⁸ Bởi sự ức hiếp, và **xử đoán**, nên người đã bị cắt lầy; trong những kẻ đồng thời với người có ai suy xét rằng người đã bị dứt khỏi đất người sống, là vì có tội lỗi dân ta đáng **chịu đánh phạt**.)
- **Người Do Thái thực hành sai về ngày Sa-bát vì không nhận biết Đấng Yên nghỉ:** *Lu-ca 13:14-16*, Bấy giờ người cai nhà hội nhân Đức Chúa Jêsus đã chữa bệnh trong ngày Sa-bát, thì giận mà cất tiếng nói cùng đoàn dân rằng: Có sáu ngày phải làm việc, vậy hãy đến trong những ngày ấy để được chữa cho, đừng đến trong ngày Sa-bát. ¹⁵ Nhưng Chúa đáp rằng: Hỡi kẻ giả

hình, mỗi người trong các người, đang ngày Sa-bát, há không mở bò hoặc lừa mình ra khỏi máng cỏ, dắt đi uống nước hay sao? ¹⁶ Con gái của Áp-ra-ham này, qui Sa-tan đã cầm buộc mười tám năm, há chẳng nên mở trói cho nó trong ngày Sa-bát sao? ⇒ *Chúa cho bà yên nghỉ, tự do hoàn toàn khỏi áp bức của quỷ Sa-tan*

2. Hội thánh đầu tiên được hưởng sự yên nghỉ (Sa bát): bảy ngày trong tuần

Công-vụ 2:46 Ngày nào cũng vậy, cứ chăm chỉ đến đền thờ; còn ở nhà, thì bẻ bánh và dùng bữa chung với nhau cách vui vẻ thật thà. ⇒ (5:42 Ngày nào cũng vậy, tại trong đền thờ hoặc từng nhà, sứ đồ cứ dạy dỗ rao truyền mãi về Tin Lành của Đức Chúa Jê-sus, tức là Đấng Christ ⇒ *Hê-bơ-rơ 10:25* chớ bỏ sự nhóm lại như mấy kẻ quen làm, nhưng phải khuyên bảo nhau, và hãy anh em thấy ngày ấy hầu gần chừng nào, thì càng phải làm như vậy chừng này.)

3. Chúa ban cho chúng ta sự yên nghỉ bởi Tin lành: *Hê-bơ-rơ 4:1-2*, Vậy, đang khi còn có lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kẻo trong chúng ta có ai bị trừ ra chẳng. ² Vì tin Lành này đã rao truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe, chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về mình. ⇒ (*giống Dân YSRE chê bai xít*)

- **Chúa muốn chúng ta bước vào sự yên nghỉ: *Hê-bơ-rơ 4:3-5*,** Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Đây là lời thề Ta đã lập trong cơn thanh nộ: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ Ta! Dầu vậy, công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi sáng thế. ⁴ Vì luận về ngày thứ bảy, có chép rằng: Ngày thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ cả các công việc Ngài. ⁵ Lại một chỗ khác có chép rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ Ta. ⇒ (*Thi 95:11*)

- **Chớ cứng lòng: *Hê-bơ-rơ 4:6-7*,** Như vậy, vì đã dành cho mấy người phải vào đó, và vì những kẻ nghe Tin Lành ấy trước nhất đã không vào đó bởi chẳng tin, ⁷ nên về sau lâu lắm, trong một thơ của Đa-vít, Chúa lại định một ngày nữa gọi là "Ngày nay," như trên kia đã dẫn rằng: Ngày nay nếu các người nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng. ⇒ (*Thi 95:7-8* Vì Ngài là Đức Chúa Trời chúng tôi: Chúng tôi là dân của đồng cỏ Ngài, và là chiên tay Ngài diu dắt. Ngày nay, nếu các người nghe tiếng Ngài, ⁸ chớ cứng lòng như tại Mê-ri-ba, như nhằm ngày Ma-sa trong đồng vắng, ⁹ là nơi tổ phụ các người thử Ta, dò Ta, và thấy công việc Ta. ¹⁰ Trong bốn mươi năm Ta góm ghiếc dòng dõi này, Ta phán rằng: Ấy là một dân có lòng lầm lạc, chẳng từng biết đường lối Ta; ¹¹ Nhân đó Ta nổi giận mà thề rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ Ta. ⁸ Và, nếu Giô-suê đã cho họ yên nghỉ, thì chắc sau không còn nói về một ngày khác nữa. ⁹ Vậy thì còn lại một ngày yên nghỉ cho dân Đức Chúa Trời.)

4. Thái độ của người được yên nghỉ: *Hê-bơ-rơ 4:10-11*, Vì ai vào sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời, thì nghỉ công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ

công việc của Ngài vậy. ¹¹ Vậy, chúng ta phải gắng sức vào sự yên nghỉ đó, hầu cho không có một người nào trong chúng ta theo gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã. ⇒ (*Châm-ngôn 3:6* Phàm trong các việc làm của con, khá **nhận biết** Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con. ⇒ *Ma-thi-ơ 6:34* Vậy, **chớ lo** lắng chi về ngày mai; vì ngày mai sẽ lo về việc ngày mai. Sự khó nhọc ngày nào đủ cho ngày ấy. ⇒ *1 Phi-e-rơ 3:9* Đừng lấy ác trả ác, cũng đừng lấy rửa sả trả rửa sả; trái lại phải **chúc phước**, ấy vì điều đó mà anh em được gọi để hưởng phước lành ⇒ *5:7* lại hãy **trao** mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay săn sóc anh em, ⇒ *2 Ti-mô-thê 1:12* ấy lại là có mà ta chịu khổ. Nhưng ta chẳng hề hổ thẹn vì biết ta đã tin Đấng nào, chắc rằng Đấng ấy có quyền phép giữ sự ta đã **phó thác** cho đến ngày đó.

Câu nguyện theo sự dạy dỗ của Chúa và nhờ Đức Thánh Linh bước vào sự yên nghỉ (Sa-bát) của Ngài đã ban cho bởi Đức Chúa Jêsus Christ, Cứu Chúa của chúng ta.